

عنوان مقاله:

مورفودینامیک بادی و شکل های ناشی از آن در منطقه کاشان

محل انتشار:

فصلنامه اطلاعات جغرافیایی (سپهر)، دوره 5، شماره 17 (سال: 1375)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسنده:

عباس خسروی - کارشناس ارشد جغرافیای طبیعی

خلاصه مقاله:

منطقه مورد مطالعه، در ایران مرکزی و درحاشیه جنوبی فرورفتگی وسیعی در امتداد شمال غرب - جنوب شرق کشیده شده قرار دارد. این منطقه بیابانی است که کویر قسمتی از آن را تشکیل می دهد، و این منطقه بیابانی است که کویر قسمتی از آن را تشکیل می دهد. این منطقه مانند اغلب نقاط مرکزی ایران، سال هاست که مورد تهاجم ماسه است. مسئله ماسه ها بیش از همه، روستاهای شمال و شمالشرق کاشان یعنی آران و بیدگل، چهار تاقی و مجموعه های روستایی ابوزیدآباد که شامل محمدآباد، گز، فخره، قاسم آباد، یزدان و حسین آباد است، را تهدید کرده و خانه ها، جاده ها، چاه های آب و مزارع را می پوشاند و همراه خود خشکی را در منطقه افزایش می دهد. منطقه کاشان بخش کوچکی از یک واحد طبیعی، مورفولوژی و زمین شناسی است که خود بر دو قسمت متمایز و مشخص تقسیم می شود: الف) برآمدگی های معروف به سلسله جبال جنوبی کاشان یا رشته کوه های کرکس که دارای امتداد شمالغرب- جنوب شرقی می باشد. ب) گودی یا فرورفتگی قم- کاشان- اردکان گودی قم و کاشان و اردکان در حقیقت یک دره عریض و صحرایی است که محدود به رشته کوه هایی از جنس سنگ های آتشفشانی می باشد و گسل های سرتاسری موجود در پای این رشته کوه ها باعث بالا آمدن آنها شده است. این گودی به وسیله رسوب های ضخیم و چین خورده طبقات قرمز نئوژن که قسمت هایی از آن تخریبی است در بخش دریایی تشکیلات قم دارای سن الیگو- میوسن می باشد، پر شده و به وسیله رسوب های بهاداد، شن، قلوه سنگ های درشت، رسوب های پلایا و بالاخره تپه های ماسه ای پوشیده شده است.

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1415182>

